

בש"פ 5685/14 - גולן בארביבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 5685/14

לפני: כבוד הרשם גיא שני

המבקש: גולן בארביבי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר-דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בת"פ 12356-05-13, מיום 23.1.2014. בגזר הדין הושת על המבקש עונש של 48 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת, זאת בעקבות הרשעתו (על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון) בעבירה של שוד.

אין בידי להיעתר לבקשה.

המועד הקבוע בדין להגשת ערעור בהליך פלילי הוא 45 ימים מיום מתן פסק-הדין. לבית המשפט נתונה הסמכות להורות על הארכת המועד בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית המשפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.2009)).

בענייננו, גזר הדין ניתן כאמור בתאריך 23.1.2014, והבקשה שלפניי הוגשה ביום 26.8.2014. אציין כי בכותרת הבקשה (וכן בכותרת הערעור המצורף לה) מצוין התאריך 27.7.2014, אולם גם אם אתחשב בתאריך זה הרי שמדובר באיחור ניכר ביותר בהגשת ההליך. לאיחור זה לא מצאתי הצדקה ממשית. נימוקיו של המבקש - כי חווה טראומה בשל גזר הדין וכי עורך-דינו חדל לייצגו והוא, המבקש, לא ידע כיצד לפנות לבית המשפט - הן טענות כלליות שאינן עולות כדי "טעם ממשי המניח את הדעת". יודגש, כי המבקש בסופו של יום הגיש את ההליך בעצמו, ואין נימוק ראוי מדוע במשך למעלה ממחצית השנה לא פנה לבית המשפט ולמעשה - ככל שניתן להבין - לא עשה דבר לצורך הגשת ערעור. עוד יובהר, כי אין טענה שהמבקש לא היה מודע למועד הקבוע בדין להגשת ערעור (המועד אף רשום במפורש בסוף גזר הדין).

לאור האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ד (27.8.2014).

גיא שני, שופט
ר ש ם